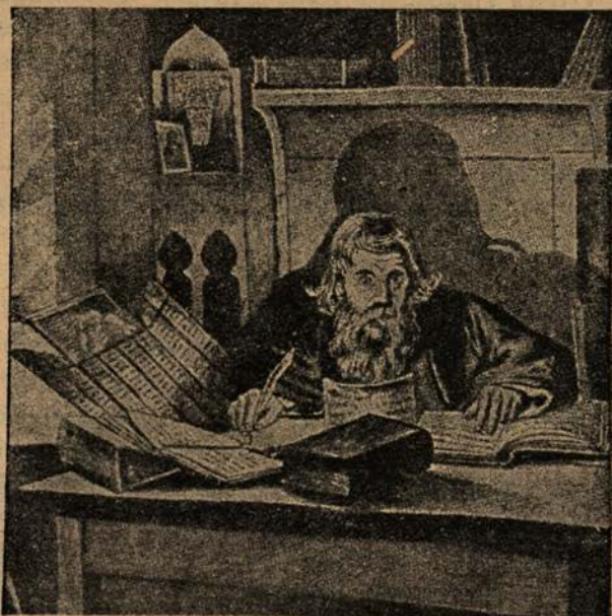

стиръ и много се ядосвалъ, като слушалъ хвали-
бите на гърците. Затова се затворилъ въ килията
си. Той малко подочулъ, като че нѣкога бълга-
ритѣ съ имали царство, владици, книги, училища,
но сега били изпаднали. Този досѣтливъ монахъ
тръгналъ отъ място на място, събрали книги

Отецъ Паисий пише българска история

отъ разни езици и започналъ да чете, за да узнае
ясно, какви нѣкога съм били българитѣ. Наведенъ
надъ приста маса, въ тъмна килия, при свѣтлината
на вощеница или слабо кандило, той усърдно се
трудилъ надъ книгите: чель-чель и най-сетне раз-
браъ, че неговиятъ народъ билъ великъ. Отъ про-
ченето въ книгите той събудилъ ума си. Тъмната